

מסורת הש"ס

(א) תפלתא נא פסרה ו,
(ב) נכרסה לט. עירובין
כטו. (ג) תוספת' ביה
פ"ב ה"א. (ד) וכליל.
(ה) נאכול קדשים בחוץ
נכ"ל ע' תי"ט פקד ד'
מ"ד. (ו) ס"א שרף ואפילו
לא תלחי את הכשר שנותנים
למכור אלא כמליחה לני.
ח"מ. (ז) נכחילין ק"ב. ושם
איתא שמואל.

תורה אור השלם

וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
בְּלֵילָה הַזֶּה צִלִּי אֵשׁ
וּמִצּוֹת עַל מִרְרִים
וְאָכְלָתֶם: שְׁמוֹת יְבִח

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

ד'רש"י ד"ה מקולם דס"ל
תולין. פ"י דש"י לעיל גב.
ד"ה מקולסין וצביה כב:
ברש"י ד"ה מקולס:

מוסף רש"י

תוך חורף. שמשל יפה
 ולעומתו כולו עד שנימח
 וכשהוא רוחה דומה
 כמחשבים קול זה מן חור
 (שואבין בס. ובע"ז ברכות
 גס. ודאף דע"י שחזאל א
 בה יח. ר"ט קוריהו גדי
 מקורס. לפי שחולה כרעיו
 חלה לו בצד כמחש' כלי
 חל' בצדו. כדע' נחשת
 נגלות (ס"ח) ח' נחשת
 קולסא נחש' (לע"ז ג'

כיצד צולין פרק שביעי פסחים

עממא מפרש בגמרא: וזמן אס
ת ראשו על כרעיו וגו' כולו כאחד
מכשל בני מעיו בתוכו כמו בתוך
משפד למעלה מפיו של טלה: לא

כיצד "צולץ את ה
רמון ותוחבו
ובורחו וניסו את רבנו

ביצד "צולין את הפסח מביאין שפור של רמון ותוחבו לתוך פיו עד שית נקובתו ונותן את כרעיו ואת בני מעיו לתוכו דברי ר' יוס' הגלילי ר"ע אומר יכמין בישול הוא זה אלא תולין חוצה לו אין צולין את הפסח לא על השפור ולא על האסכלא א"ר צדוק מעשה בר"ג שאמר למבי עבדו צא וצלה לנו את הפסח על האסכלא: גמ' וניתן ושל מחבת יאידי דחם מקצתו אינו כולו וקמטיו מחמת השפור ורחמנא אמר יצלי אלא צלי מחמת דבר אחר וניתן של דקל אידי דאית ליה שיבי מפיק מיא והוי כמבושל וניתן ושל תאנה אידי דמחלחל מפיק מיא והוה ליה כמבושל וניתן של אלון של חרוב ושל ששקמה אידי דאית ביה קיטרי מפיק מיא של רמון גמי אית ביה קיטרי שיעי קיטרי ואבע"א כבנבגא בר שהא דלית ביה קיטרי והא איכא כבנבגא דמפיק לבי פסקיה לבר מותא" דלא תכריכי יהודה דתניא רבי יהודה אומר כשם שששפור של עץ אינו נשרף כך שפור של מחבת אינו מרתים אמרו לו זה חם מקצתו חם וכולו זה חם מקצתו אינו חם כולו: ונותן את כרעיו וכו': *תניא רבי ישמעאל קוריהו *תוך תוך ר"ט קוריהו גדי מקולם ת"ד *האיהו גדי מקולם אסור לאכול בלילי פסח בזמן הזה ככל שצלאו כולו כאחד נחתך ממנו אבר נשלך ממנו אבר אין לו גדי מקולם השתא יבי לומר נחתך ממנו אבר דאף על גב דאמר מטיי ליה בבהדיא אמרת לא נשלך מיבעיא א"ר ששת ששלקו במחובר אמר רבה האי מולייתא שריא א"ל אביי והא קא בלע דמא א"ל כבבולעא כך פולטא נימא מסייע ליה נותן את כרעיו ואת בני מעיו לתוכו מ"ט לאו משום דאמרין כבולעו כך פולטו אמרי שאני התם כיון דאיכא בית השחיטה דמחלחל

כלה בראשו וגוראים כדכנס נחש
מתוך פתחו מקום שנהגו (לשיל נג.)
ס בזמן הזה במקום שלא
קדשו (בצחיה לארץ: נשקל
לקל ומעשה שחיתו קודם לניחו
ל.) ואיננו בלש"ן כמו שאנו
גור לעצמות: שריא. וסאפילו לא
תור ואפילו מלחו כמליחת אלי דאי
עוא: וסא קא בלע. העלה דס
פולטו. לחק ושואבו חוס האור:
מנדב

צ"י וכן ללל לא גרם ללל אלא וכן לקדירה וכן בחור ברו
 וסוס דבני מליחה אלא שחנהה למולחו והיא דלמחר בכל המב
 וכן חרד מני פריש גיסא וכלה היא גיסא דפריש מהב
 בך פאול. כ"ל הכר (חולין ק"ה) (א) שר כדלה עליה
 שר פולטו שדה ופול שם מבחוק ושרין ואינו נבלע ומט
 ישרי ואפילו גבי פסח לכתחלה אע"י דבני מעין בחבור ואינ
 וכן חרד מני פריש גיסא וכלה היא גיסא דפריש מהב
 בך פאול. כ"ל הכר (חולין ק"ה) (א) שר כדלה עליה
 שר פולטו שדה ופול שם מבחוק ושרין ואינו נבלע ומט
 ישרי ואפילו גבי פסח לכתחלה אע"י דבני מעין בחבור ואינ
 וכן חרד מני פריש גיסא וכלה היא גיסא דפריש מהב
 בך פאול. כ"ל הכר (חולין ק"ה) (א) שר כדלה עליה
 שר פולטו שדה ופול שם מבחוק ושרין ואינו נבלע ומט
 ישרי ואפילו גבי פסח לכתחלה אע"י דבני מעין בחבור ואינ

נים וסולטר מבחוץ, וקיימא לן דהא מליאחה ב
מעיו לתוכו, ודחינן שאני

עד.

עין משפט
ור מצוד

[illegible]

לְעוֹי רַעִי

למילוי (בבזק או כרוסטה).
אינפלידורא. בשר
וישנ"א (וישנ"א). אלון.
קגיליזר. לחורץ.
אסכלה.
טראיל-ש [טרייל].

דבינו חנאל

[illegible][illegible]

שמי
 כך פורסם ב"מזרח" כש
 שבוילי וז הכפר שנתרן

העוף או שנתרן הכבש כך פולטי בולטי מכמנים ופולטי מבחין. וקיימא לן דהא מליאחא בעלייה היא. דהא בענין הפסח קחני לה, אבל בביושול או בשליקה לא. ואחנין ל'סויעה' ממנהי דתני נותן או כעני ואת בני מעיו לחטור. ודחיני שאר התם כיון דמחלחל בית השחיטה מידב דאיו ולא בלע.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones